EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 30.1.2019.
COM(2019) 63 final

IZVJEŠĆE KOMISIJE EUROPSKOM PARLAMENTU I VIJEĆU

o međunarodnom tretmanu središnjih banaka i javnih tijela koja upravljaju javnim dugom u pogledu transakcija financiranja vrijednosnih papira

1. UVOD

Uredba (EU) 2015/2365 o transparentnosti transakcija financiranja vrijednosnih papira i ponovne uporabe (engl. „Securities Financing Transactions Regulation", SFTR) donesena je 25. studenoga 2015. i stupila na snagu 12. siječnja 2016. Cilj je SFTR-a povećanje transparentnosti transakcija financiranja vrijednosnih papira (engl. SFTs) sljedećim zahtjevima:

- o svim transakcijama financiranja vrijednosnih papira mora se izvješćivati središnje baze podataka poznate pod nazivom trgovinski repozitoriji (obveza izvješćivanja),

- informacije o uporabi transakcija financiranja vrijednosnih papira od strane investicijskih fondova objavljuju se ulagateljima u redovitim izvješćima i u predinvesticijskim dokumentima koje objavljuju fondovi,

- minimalni uvjeti transparentnosti koji se moraju ispuniti prilikom ponovne uporabe kolaterala, kao što su otkrivanje rizikâ i obveza prethodnog dobivanja suglasnosti (zahtjevi za transparentnošću u vezi s ponovnom uporabom).

U skladu s člankom 2. stavkom 2. točkom (a) SFTR-a središnje banke u Uniji i javna tijela Unije zadužena za upravljanje ili koja posreduju pri upravljanju javnim dugom izuzeti su od obveze izvješćivanja i zahtjeva za transparentnošću u vezi s ponovnom uporabom utvrđenih SFTR-om.

U vrijeme donošenja SFTR-a postojala je nesigurnost kako tretirati strane središnje banke u primjeni reformi koje se odnose na transakcije financiranja vrijednosnih papira u drugim jurisdikcijama. Europski parlament i Vijeće stoga su odložili odluku o primjeni SFTR-a na središnje banke trećih zemalja dok se to pitanje ne razjasni.

Člankom 2. stavkom 4. SFTR-a Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata radi izmjene popisa subjekata izuzetih na temelju SFTR-a. Kao preduvjet za takvo izuzeće, na temelju istog tog članka SFTR-a Europska komisija obvezna je analizirati međunarodni tretman središnjih banaka i javnih tijela koja upravljaju javnim dugom u pravnim okvirima drugih jurisdikcija i o svojoj analizi informirati Europski parlament i Vijeće. Ako se u izvješću zaključi da je od zahtjeva za transparentnošću u vezi s ponovnom uporabom potrebno izuzeti monetarne odgovornosti središnjih banaka trećih zemalja, Komisija donosi odgovarajući delegirani akt.

2. PRAVNA OSNOVA IZVJEŠĆA: ZAHTJEVI IZ ČLANKA 2. SFTR-A

Člankom 2. stavkom 2. SFTR-a utvrđeno je sljedeće: „Članci 4. i 15. ne primjenjuju se na: *(a) članove Europskog sustava središnjih banaka (ESSB), ostala tijela država članica koja obavljaju slične zadaće i ostala javna tijela Unije zadužena za upravljanje ili koja posreduju pri upravljanju javnim dugom;* (b) Banku za međunarodne namire".

Kad je riječ o stranim središnjim bankama i stranim javnim tijelima koja upravljaju javnim dugom, na temelju članka 2. stavka 4. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata radi izmjene popisa izuzetih subjekata iz članka 2. stavka 2. i, u tu svrhu, „Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o ocjeni međunarodnog

tretmana središnjih banaka te javnih tijela zaduženih za upravljanje javnim dugom ili koja posreduju pri upravljanju javnim dugom".

U članku 2. stavku 4. također je navedeno sljedeće: „To izvješće sadrži komparativnu analizu tretmana središnjih banaka i tih tijela unutar pravnog okvira niza trećih zemalja. Ako se u izvješću zaključi, posebno u pogledu komparativne analize i mogućih učinaka, da je monetarne odgovornosti tih središnjih banaka i tijela trećih zemalja potrebno izuzeti od članka 15., Komisija donosi delegirani akt kojim ih dodaje na popis naveden u stavku 2. ovog članka."

3. JURISDIKCIJE KOJE SU RAZMATRANE: UJEDINJENA KRALJEVINA

U skladu s SFTR-om Komisija je obvezna provesti komparativnu analizu tretmana središnjih banaka i javnih tijela koja upravljaju javnim dugom u „nizu trećih zemalja". S obzirom na namjeru Ujedinjene Kraljevine da se na temelju članka 50. Ugovora o Europskoj uniji povuče iz Unije, kada se pravo Unije prestane primjenjivati na Ujedinjenu Kraljevinu i u njoj izuzeće članova Europskog sustava središnjih banaka (ESSB) i javnih tijela zaduženih za upravljanje ili koja posreduju pri upravljanju javnim dugom iz članka 2. stavka 2. točke (a) Uredbe (EU) br. 2015/2365[1] („SFTR") više se neće primjenjivati na središnju banku Ujedinjene Kraljevine ni na njezina tijela koja upravljaju javnim dugom. U tom kontekstu, u ovom izvješću analiza tretmana središnjih banaka i javnih tijela koja upravljaju javnim dugom ograničena je na Ujedinjenu Kraljevinu. Daljnje zemlje analizirat će se u budućem izvješću.

U prilog pristupu da se u prvom koraku usredotoči na Ujedinjenu Kraljevinu ide činjenica da se Zakonom o povlačenju iz Europske unije koji je Ujedinjena Kraljevina donijela postojeći propisi EU-a koji se izravno primjenjuju, uključujući SFTR, konvertiraju u nacionalno zakonodavstvo Ujedinjene Kraljevine. Nadalje, vlada Ujedinjene kraljevine objavila je nacrt zakonskog instrumenta[2] kojim će se izmijeniti zadržani propisi EU-a i postojeći propisi Ujedinjene Kraljevine koji se odnose na transakcije financiranja vrijednosnih papira, što se treba utvrditi Zakonom o povlačenju iz Europske unije. Nacrt zakonskog instrumenta odgovara odredbi iz SFTR-a u smislu da su središnja banka Ujedinjene Kraljevine (*Bank of England*) i tijela Ujedinjene Kraljevine za upravljanje javnim dugom izuzeti od obveze izvješćivanja i od zahtjeva za transparentnošću u vezi s ponovnom uporabom. Isto tako, nacrt zakonskog instrumenta sadržava odredbu o proširenju tog popisa na način usporediv s odgovarajućom odredbom iz SFTR-a.

4. ZAKLJUČCI

Slijedom prethodno navedenog, u nacrtu nacionalnog zakonodavnog okvira Ujedinjene Kraljevine u kojem je inkorporiran SFTR središnja banka Ujedinjene Kraljevine i javna tijela zadužena za upravljanje ili koja posreduju pri upravljanju javnim dugom izuzeta su od obveze izvješćivanja o transakcijama financiranja vrijednosnih papira i od zahtjeva za

[1] Uredba (EU) br. 2015/2365 Europskog parlamenta i Vijeća o transparentnosti transakcija financiranja vrijednosnih papira i ponovne uporabe, SL L 337, 3.12.2015., str. 1.–34.

[2] https://www.gov.uk/government/publications/draft-transparency-of-securities-financing-transactions-and-of-reuse-amendment-eu-exit-regulations-2019

transparentnošću u vezi s ponovnom uporabom. Nacrt nacionalnog zakonodavnog okvira Ujedinjene Kraljevine uključuje i odredbe koje omogućavaju proširenje izuzeća na središnje banke stranih zemalja i tijela stranih zemalja koja upravljaju javnim dugom.

Dodavanjem središnje banke Ujedinjene Kraljevine i tijela koja upravljaju javnim dugom na popis subjekata izuzetih od obveze izvješćivanja i od zahtjeva za transparentnošću u vezi s ponovnom uporabom na temelju SFTR-a spriječit će se interferencije s njihovom monetarnom odgovornošću i poticati jednaki uvjeti za sve u provedbi reformi SFT-a u pogledu transakcija sa središnjim bankama u svim jurisdikcijama. To će pridonijeti i većoj međunarodnoj usklađenosti i dosljednosti.

Komisija stoga zaključuje da bi članak 2. stavak 2. SFTR-a trebalo izmijeniti kako bi se od određenih zahtjeva iz SFTR-a izuzele središnja banka Ujedinjene Kraljevine i javna tijela Ujedinjene Kraljevine zadužena za upravljanje ili koja posreduju pri upravljanju javnim dugom.

Usporedna analiza u ovom izvješću nije iscrpna. Temelji se na nacionalnom zakonodavstvu Ujedinjene Kraljevine u kojem je inkorporiran SFTR i čiji neki dijelovi još nisu u potpunosti doneseni.

Komisija će i dalje redovito preispitivati međunarodni tretman središnjih banaka i javnih tijela u pogledu obveze izvješćivanja o transakcijama financiranja vrijednosnih papira i u pogledu zahtjeva za transparentnošću u vezi s ponovnom uporabom u trećim zemljama, uključujući u trećim zemljama navedenima u članku 2. stavku 2. SFTR-a. Popis izuzetih subjekata može se ažurirati u svjetlu razvoja regulatornog okvira u trećim zemljama i uzimajući u obzir sve nove relevantne izvore informacija. Ta ponovna ocjena mogla bi dovesti i do uklanjanja trećih zemalja s popisa izuzetih subjekata.